

Yulan, waar moet je nu gaan wonen? – Bovenbouw

Geschreven door Christine Vlastuin – voorlichter Stichting Bonisa

Gespreksvraag vooraf:

Wat is het verschil tussen jouw leven en dat van een kind dat nooit van God en de Bijbel heeft gehoord?

Slide 2 Zwijgend eten vader en Yulan aan de houten vierkanten tafel hun middageten. Er heerst een gespannen sfeer. Het eten smaakt Yulan niet. “Ziet vader mij helemaal niet meer?”, denk hij. De tafel staat vol lege flessen. Wat heeft hij een hekel aan die dingen. Ze hebben zijn vader in de macht zodat hij zichzelf niet meer is. **Slide 3** Yulan kijkt naar de stoel tegen de muur. Leeg.... Die hoort bezet te zijn en bij de tafel te staan. Ze horen met z'n drieën te eten... Yulan kijkt naar vaders gezicht. Zijn ogen staan hol. Hij is pas een uur geleden uit zijn bed gekomen nadat hij zijn roes had uitgeslapen. Vader heeft nog geen woord met hem gewisseld. Het lijkt elk weekend erger te worden. Yulan was op deze zaterdagmorgen al vroeg wakker. Hij heeft wat huiswerk gemaakt. Was hij maar op school. Daar is het tenminste gezellig met elkaar.

Vader en Yulan eten rijst uit een porseleinen kom. Naast de lege flessen staan twee bordjes. Eén met groene kool en rode peper en een bord met pinda's. De groenten en de pinda's zijn koud. Alleen de rijst is warm. Telkens pakken vader en Yulan met hun stokjes iets van de twee borden op tafel. Wat kool en vervolgens weer een hap rijst. Of wat pinda's en dan weer rijst. Als vader een paar happen genomen heeft, staat hij op. Yulan weet wat dat betekent... De kast naast de lege stoel gaat open en er komt een fles rijstwijijn uit. De laatste, ziet Yulan. De bruine fles komt met een plof op tafel te staan. Nu nog een glas. Vader loopt naar de keuken en kijkt of zijn glas in de afwasteil staat bij de vaat van gisteren.

Yulan reikt over de tafel om een pinda tussen zijn stokjes te pakken. En dan gebeurt het... Als hij zijn arm intrekt, raakt hij met zijn mouw de fles rijstwijijn aan. Die wankelt en... O nee, pats! Daar ligt hij op de grond. **Slide 4** De fles spat in stukken uit elkaar en de wijijn vloeit over de betonnen vloer. Kapot. “Wat gebeurt daar?” schreeuwt vader en hij verschijnt in de deuropening. Met grote ogen staart hij naar de scherven en het plasje vocht op de grond. De hals van de fles rolt tegen de neus van zijn schoen en komt tot stilstand. Vader kijkt ernaar en dan kijkt hij op. Zijn gezicht loopt rood aan en staat op onweer. Yulan beeft en is ontzettend bang. Vader is woedend. “Mijn kostbare rijstwijijn. Nu heb ik vandaag niets te drinken!! Jij, jij!” Vader is helemaal door het dolle heen. Met een stap is hij bij Yulan. Die duikt in elkaar en probeert zijn gezicht met zijn armen te beschermen. Vader rukt ze los en slaat Yulan in zijn gezicht. Hij blijft slaan, het houdt niet op. Het wordt Yulan teveel. Hij duikt onder de tafel door. Even struikelt hij, maar dan staat hij snel op. In de vaart stoot hij zijn voet tegen de tafelpoot. Rinkel de kinkel, pats, pats, pats! Verschillende flessen vallen stuk op de grond. Yulan rent naar de deur. Vader is razend. Hij holt op zijn sokken naar buiten.

Yulan vlucht. Tranen rollen over zijn wangen. **Slide 5** Hij rent over de modderige paadjes langs de akkers. Een stuk omhoog de berg op en dan weer naar beneden. Na een poosje kan hij niet meer en gaat hij zachter lopen. Ineens ziet hij dat hij op zijn sokken loopt. En, wat

is dat in zijn mond? Hij spuugt het uit. In de zwarte modder ziet hij een wit met rode tand liggen. Is die van hem? Met zijn tong voelt hij het gat. Zijn voortand is er uit. Zijn lip is verdoofd en binnenin doet het pijn. Met zijn hand voelt hij aan zijn bovenlip. Die is dik! Yulan gaat op een steen zitten. In de haast had hij geen tijd om zijn schoenen aan te doen. In zijn sokken zitten gaten en ze zijn helemaal onder de modder. Hij doet ze uit, klopt de meeste modder er af en stopt ze in zijn broekzakken. Dan ziet hij dat zijn lichtblauwe shirt onder de bloedvlekken zit. Roerloos zit hij daar op die steen.

Langzaam dringt het tot hem door wat er gebeurd is. Hij is op de vlucht... voor zijn vader! Hij snikt hardop. Heel alleen zit hij daar langs het zandpaadje in de groene bergen. Wat voelt hij zich ellendig. Zijn gedachten gaan terug naar moeder. Wat een liefde en warmte kreeg hij van haar. Voordat moeder ziek werd, werkte vader in de fabriek. Ooit was hij 's avonds laat dronken thuis gekomen. Vader en moeder hadden toen woorden met elkaar gehad. Moeder was geslagen. Maar wat had vader daar enorme spijt van. Hij stopte met drinken. En toen werd moeder ziek. Vader was heel zorgzaam. Hij bracht haar naar een ziekenhuis, uren rijden bij hun dorp vandaan. Hij werkte niet meer in de fabriek om zo voor moeder te kunnen zorgen. Maar moeder werd niet beter. Ze ging er steeds slechter uitzien. Vader had er veel verdriet van en begon 's avonds rijstwijn te drinken. Het begon met één glas, maar al gauw ging hij er steeds meer drinken.

Een paar maanden geleden is moeder gestorven. Sindsdien drinkt vader ook overdag. Omdat hij een paar keer dronken op zijn werk kwam, is hij zijn baan in de fabriek kwijtgeraakt. En wat heeft hij last van woede-uitbarstingen! Yulan krijgt dorst. Hoe lang zit hij nu al op die steen? Hij staat op en wat verwaasd loopt Yulan verder in de richting van het dorp waar zijn school staat. Het is trouwens heel vreemd om hier helemaal alleen te lopen. Normaal loopt hij hier met kinderen uit zijn dorp als ze aan het begin van de week samen naar school gaan of aan het einde van de week weer terugkomen.

Slide 6 In gedachten verzonken komt Yulan in het dorp van zijn school aan. Ineens dringt de werkelijkheid tot hem door. Waar loopt hij eigenlijk heen? De school is tot morgenavond dicht en terug naar huis kan niet. Vanavond kan hij niet in zijn eigen bed slapen. Maar waar moet hij naar toe? In de verte ziet hij zijn school. Daar woont hij door de week met andere kinderen die buiten het dorp wonen. Maar de school is in het weekend dicht. Wacht eens even: Misschien kan hij naar het weeshuis. Veel kinderen van school wonen daar. Yulan is wel eens bij de poort geweest. "Ja, laat ik daar naartoe gaan", denk hij.

Slide 7 Het is aan het einde van de middag als hij bij het weeshuis komt. Vanuit de verte hoort hij vrolijke kinderstemmen. Als hij bij de poort komt ziet hij dat de kinderen aan het spelen zijn. Sommigen spelen basketbal, anderen proberen ringen om een paaltje te gooien.

Slide 8 Yulan blijft van een afstandje kijken. **Slide 9** Wang baba (dat is: papa Wang) loopt juist over de binnenplaats en ziet Yulan staan. "Hé, wie ben jij?" vraagt Wang baba als hij naar Yulan toeloopt. Wang baba heeft de leiding in het weeshuis. Hij en zijn vrouw zorgen samen voor de weeskinderen. "Vertel eens, volgens mij ben jij geslagen. Wie heeft dat gedaan? En je zit onder het bloed en de modder. Kom maar mee." Wang baba loopt met Yulan langs de spelende kinderen. Die zijn zo druk met hun spel dat ze Yulan helemaal niet opmerken. **Slide 10**

In een kamertje vertelt Yulan wat er gebeurd is. Van de omgestoten fles, maar ook van alles van de achterliggende maanden. Dikke tranen rollen over zijn wangen. Wang baba geeft Yulan wat water om te drinken. Gretig drinkt Yulan de beker leeg. "Zo, jij hebt dorst!", zegt Wang baba. Yulan knikt. "Houd je glas maar op dan schenk ik water uit de kan bij". Yulan drinkt wel vier glazen achter elkaar leeg en dan is zijn dorst gelest. "Je hebt vast niets meer gedronken nadat je van huis bent weggegaan", zegt Wang baba. Yulan schudt zijn hoofd. Hij

ruikt een heerlijke etenslucht en voelt zijn maag knorren. Ook een juf heeft het hele verhaal gehoord. Ze scheurt een stuk van een rol wc-papier af, giet er wat water op en maakt Yulan's gezicht schoon. Bij zijn kapotte lip veegt ze heel voorzichtig het bloed weg. Ook plakt ze pleisters op de wonden onder zijn voeten. "Hier heb je slippers om aan te trekken, Yulan", zegt ze vriendelijk. Wang baba begrijpt dat Yulan voorlopig niet terug kan naar zijn vader en zegt: "Kom maar mee, we staan op het punt om te gaan eten. De komende weken blijf je hier en daarna kijken wij verder."

Wang baba staat op en slaat drie keer met een stokje op een bel. Bojng, Bojng, Bojngggg! Direct stoppen de kinderen met spelen, ruimen ze de spullen op en verzamelen ze zich in rijen op de binnenplaats. **Slide 11** Als ze stil zijn vertelt Wang baba welke groep na het eten moet afwassen, welke groep hout gaat halen voor de volgende dag en welke kinderen hun kleren gaan wassen. Als laatste wordt Yulan voorgesteld. Wat onwennig staat Yulan voor de kinderen. De meeste gezichten kent hij wel van school. Daarna gaan ze de eetzaal binnen. De kinderen gaan op houten bankjes zitten met een juf of meester. Klasgenoten van Yulan vragen Wang baba: "Mag Yulan bij ons groepje komen?" De juf die Yulan verzorgd heeft, glimlacht naar Yulan. "Zo, Yulan, fijn dat je aan onze tafel komt zitten." Voordat het eten wordt opgeschept, doen de kinderen en de juf hun ogen dicht en zijn ze even stil. Dat is vreemd, denkt Yulan. Veel tijd om na te denken heeft Yulan niet, want begerig kijkt hij hoe de juf de soep met grote bladeren kool opschept. **Slide 12** Yulan laat het zich goed smaken! De kinderen zien Yulans gezwollen lip en de blauw rode plekken in zijn gezicht. Ook zien zij bloedvlekken op zijn t-shirt. Eentje vraagt: "Wat is er met jou gebeurd, Yulan?". De juf zegt dat de kinderen door moeten eten en die vraag vandaag niet mogen stellen. Na de soep krijgen ze rijst met groenten. Juf ziet wel dat Yulan erge trek heeft en geeft hem extra veel rijst. Als het eten op is gaan de kinderen van tafel. Elke groep gaat de eigen taak doen die ze vóór het eten te horen hebben gekregen.

Wang baba komt naar Yulan toe en neemt hem mee naar de andere kant van het gebouw. Daar is het gedeelte met de slaapkamers. "Kijk, Yulan, op de tweede verdieping slapen de jongens op de derde de meisjes. Ik neem je mee naar de slaapkamer waar jij mag slapen". Wang baba opent een deur. Yulan ziet vier stapelbedden. "Kijk, dat onderste bed daar is nog vrij. Met jou erbij slapen hier weer acht jongens. Dekens liggen in die kast daar. Ik zal je zo een setje schone kleren geven die je mag houden. En voor schoenen kijken we nog wel. Je hebt in ieder geval slippers om op te lopen. Kleed je maar om en ga je kleren wassen. Je moet jouw t-shirt goed boenen om de bloedvlekken er uit te wassen. Het washok is beneden. Vraag maar aan de kinderen die aan het wassen zijn waar de zeep is en waar je je kleren te drogen kunt hangen."

Yulan kleedt zich om. **Slide 13** Bij het washok aangekomen ziet hij jongens hun kleren wassen in de wasbak. De jongens kijken niet van Yulan op. Ze zijn eraan gewend dat er nieuwe kinderen in het weeshuis komen. Yulan ziet een borstel liggen en een zakje zeep. Hij strooit wat poeder op zijn t-shirt en begint te boenen. **Slide 14** Wat zijn die bloedvlekken lastig uit het lichtblauwe shirt te krijgen. Vervolgens spoelt hij zijn t-shirt uit onder de lopende koude kraan. Dan is zijn broek aan de beurt. Omdat die donkerblauw is, hoeft hij daar niet zo op te boenen. De vlekken zie je toch niet. Ook zijn sokken en ondergoed krijgt een beurt. Overall haalt hij de borstel goed overheen. Dat heeft hij thuis van moeder geleerd. Moeder, denkt Yulan met een zucht. Was moeder er nog maar... Hij pakt zijn kletsnatte kleren, neemt wat knijpers uit een mand en hangt de kleren aan een waslijn onder het afdak te drogen.

Dan gaat de bel. "Wat gaat er gebeuren?" vraagt Yulan aan zijn klasgenoot. "We gaan nu naar onze lokalen om huiswerk te maken.", legt de jongen uit. "Kom maar mee." **Slide 15** Alle kinderen hebben hun boeken en schriften bij zich. En een pen. Yulan heeft niets. Zijn rugtas met boeken en schriften ligt thuis bij papa... Even gaan zijn gedachten terug. Thuis,

waar het vroeger fijn was. Papa, die nu zo in zichzelf gekeerd is en zo kwaad kan worden. Dan keert hij terug tot de werkelijkheid van het klaslokaal en het huiswerk dat voor maandag gemaakt moet worden. Zijn klasgenoot gaat taal maken. Netjes schrijft hij de woorden over in zijn schrift. Tussen de verschillende lijntjes tekent hij de karakters van de woorden na. Yulan tekent de karakters met zijn wijsvinger op de tafel. Natekenen is best lastig. Elk karakter bestaat uit een aantal streepjes. Je moet ze van boven naar beneden schrijven en van links naar rechts. Elk streepje moet op de goede plaats staan en natuurlijk mag je geen enkel streepje vergeten. Anders staat er een heel ander woord.

Daarna rekenen Yulan en zijn vriendje de sommen die gemaakt moeten worden samen uit. Als laatste leren zij het huiswerk voor Engels. Wat is dat een lastige taal, zeg! Je zou je tong breken over al die moeilijke woorden. Die lijken totaal niet op het Chinees. Heel bijzonder eigenlijk, dat je met 26 letters van het alfabet alle woorden kunt maken die er in het Engels bestaan. En ze zeggen dat er in Europa meer talen dezelfde 26 letters gebruiken, terwijl het hele andere talen zijn. Dat is bijzonder. Yulan denkt dat Chinese karakters dan toch een stuk eenvoudiger zijn om te leren. Er zijn er wel duizenden van. Hoeveel zou ik er eigenlijk al kunnen schrijven, denkt Yulan? O ja, bij de les blijven. Hij was met Engels bezig. Ze moeten de kleuren leren. "Green, blue, red, yellow." Het lijkt totaal niet op onze eigen taal, denkt Yulan. En hoe spreek je die woorden eigenlijk uit? Yulan kan de woorden maar moeilijk in zijn hoofd krijgen.

Bojng, Bojng, Bojngggg! De bel gaat. Het is tien uur. "下课了 Sjaa kulu!" De tijd voor het huiswerk is voorbij. De schoolspullen gaan in de rugzakken en de kinderen maken zich klaar om naar bed te gaan.

Slide 16 Ze poetsen hun tanden in het washok waar Yulan eerder zijn kleren heeft gewassen. Yulan heeft nog geen tandenborstel. Die moet je morgen aan Wang baba vragen, zegt zijn klasgenoot. De kinderen liggen vóór half 11 op bed. Klokslag half elf gaat het licht uit. Dat is met een tijdschakelaar geregeld. Dus je moet wel zorgen dat je voor die tijd op bed ligt. Anders moet je in het pikkedonker je bed in kruipen.

Als de kinderen er allemaal in liggen, komt een juf bij het schijnsel van haar mobiel de slaapzaal van Yulan binnen. Ze pakt een stoel en gaat zitten. Wat gaat er gebeuren?, denkt Yulan. Hij ziet het gezicht van de juf vaag in het licht dat haar mobiel verspreidt. Het is de juf die aan zijn tafel zat bij het eten. Waarom is ze hier? Ze zegt: "Ik ga jullie weer een gelijkenis vertellen. Deze keer vertel ik de gelijkenis van de Barmharige Samaritaan. **Slide 17** De Heere Jezus vertelde dit verhaal om de mensen iets te leren. Yulan hoort woorden die hij nog nooit gehoord heeft: gelijkenis, Heere Jezus...

Waarom gaat de juf op dit rare tijdstip een verhaal vertellen?

In gedachten wordt Yulan meegenomen naar een eenzame weg die van de berg naar beneden gaat. Er loopt een man heel alleen. Yulan denkt aan zijn eenzame tocht door de bergen. Dan ineens springen er rovers uit de struiken. Ze beroven de man, trekken zijn kleding uit, slaan hem en laten hem halfdood aan de kant van de weg liggen. Toen kwam er een priester voorbij en daarna een Leviet maar ze deden niets om de man te helpen. Yulan snapt niet wat een priester en Leviet zijn. De juf zegt iets over Israël, de Joden en over de godsdienst. Al die woorden zijn nieuw voor Yulan. Tenslotte komt er een Samaritaan langs en die heeft medelijden met de man. Hij wordt zo bewogen dat hij hem gaat helpen. De juf heeft het over Samaritanen. Veel van de gelijkenis gaat aan Yulan voorbij. Bij de hulp van de barmhartige Samaritaan moet hij gelijk aan Wang baba en de juf denken. Wat hebben zij Yulan liefdevol ontvangen in het weeshuis en hem verzorgd. De barmhartige Samaritaan brengt de gewonde man in een herberg. Daar mag hij slapen en aansterken. "Zo mag ik in dit huis slapen," denkt Yulan "en eerst weer beter worden voordat ik naar huis terug kan

gaan". Zou dat ooit weer kunnen? Yulan weet het niet. Hij hoort de juf meer over de Heere Jezus spreken. Yulan probeert het te begrijpen, maar weet werkelijk niet waar het over gaat.

"Laten we bidden", zegt de juf. Bij het beetje licht van de mobiel ziet Yulan dat ze haar ogen sluit. Ze gaat praten. Ze praat nu niet tegen de kinderen, maar met God. "Kan dat dan?", denkt Yulan. "Is God hier?" Zouden de juf en de kinderen ditzelfde gedaan hebben voor het eten, toen iedereen even stil was en de ogen dicht deed? Ineens hoort Yulan zijn naam noemen. De juf vraagt de Heere voor hem en voor vader! Of zij de Heere Jezus mogen leren kennen. "Waarom zou dat zijn?", denkt Yulan. Aan het einde zeggen de juf en de kinderen allemaal tegelijk: "Amen". Dan staat de juf op en wenst de kinderen "晚安", "waan aan", goedenacht. Yulan vindt het erg bijzonder. Hij snapt weinig, maar voelt zich hier heel veilig. De deur is weer dicht. Het is stil in het huis. De kinderen gaan slapen. Morgen zal Yulan de juf zijn vragen stellen. Hij trekt zijn deken op tot onder zijn kin en raakt per ongeluk zijn lip aan. Auw, dat doet zeer! Maar al gauw voelt Yulan het al niet meer. Hij is ontzettend moe en valt in een diepe slaap.

Slide 18

Vragen:

1. Wat aten vader en Yulan?
2. Waarom was vader zo anders geworden?
3. Waarom is Yulan gevlucht?
4. Waar werkte Yulan's vader eerder?
5. Hoe komt Yulan erbij om naar het weeshuis te gaan?
6. Wat zijn de kinderen aan het doen als Yulan aankomt bij het weeshuis?
7. Wie verzorgen Yulan?
8. Wat eten ze die avond?
9. Wat laat Wang baba Yulan na het eten zien?
10. Wat gaat Yulan na het eten doen?
11. Waar moet hij extra op boenen en waarom?
12. Welk huiswerk maakt de klasgenoot van Yulan?
13. Welk vak vindt Yulan moeilijk?
14. Wat vindt hij zo bijzonder aan het Engels?
15. Welke kleuren leert hij? Kennen jullie nog meer kleuren in het Engels?
16. Wat vind jij van Engels?
17. Wat denk je dat moeilijker te leren is: Engels of Chinees? Waarom?
18. Hoe laat moeten ze stoppen met hun huiswerk?
19. Waarom moeten de kinderen zorgen dat ze om 22:30 uur op bed liggen?
20. Wat komt de juf doen als het licht uit is?
21. Waarom zou de juf juist dan uit de Bijbel vertellen?
22. Wat vertelt ze uit de Bijbel?
23. Hoe komt het dat Yulan niet snapt wat de juf vertelt?
24. Wat vindt hij erg vreemd?
25. Hoe voelt Yulan zich aan het einde van de dag? Waarom?

Gespreksvragen en opdracht:

1. Noem vijf (of een ander getal) dingen waarin jouw leven verschilt met dat van Yulan.
2. Noem vijf (of een ander getal) dingen die hetzelfde zijn in jouw leven als in het leven van Yulan.
3. Stel je voor, Yulan woont een tijdje in het weeshuis. Hij heeft veel uit de Bijbel gehoord. Graag zou hij willen dat zijn vader dit ook te weten komt. Hij besluit een brief te schrijven. Wat zou hij daarin schrijven? Schrijf deze brief.

Voer met je klas of met jullie school actie voor een project van Bonisa!
Nodig ons uit voor een boeiende presentatie.

Voor informatie stuur een mail naar voorlichting@bonisa.nl